

Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ TRIBUNÁLU (prvního senátu)

27. listopadu 2012*

„Žaloba na neplatnost — Rozhodnutí určené členskému státu s cílem zlepšit situaci nadměrného schodku — Nedostatek bezprostředního dotčení — Nepřípustnost“

Ve věci T-541/10,

Anotati Dioikisi Enoseon Dimosion Ypallilon (ADEDY), se sídlem v Aténách (Řecko),

Spyridon Papaspyros, s bydlištěm v Aténách,

Ilias Iliopoulos, s bydlištěm v Aténách,

zastoupení M.-M. Tsiprou, advokátem,

žalobci,

proti

Radě Evropské unie, zastoupené T. Middletonem, A. De Gregorio Merinoem a E. Chatziioakeimidou, jako zmocněnci,

žalované,

podporované

Evropskou komisí, zastoupenou B. Smuldersem, J.-P. Keppennem a M. Konstantinidisem, jako zmocněnci,

vedlejší účastníci,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Rady (EU) 2010/320 ze dne 10. května 2010 určené Řecku s cílem posílit a prohloubit fiskální dohled a vyzvat Řecko, aby učinilo opatření ke snížení schodku, která jsou považována za nezbytná pro nápravu situace nadměrného schodku (Úř. věst. L 145, s. 6, oprava v Úř. věst. 2011, L 209, s. 63), a rozhodnutí Rady 2010/486/EU ze dne 7. září 2010, kterým se mění rozhodnutí 2010/320/EU (Úř. věst. L 241, s. 12),

TRIBUNÁL (první senát),

ve složení J. Azizi (zpravodaj), předseda, S. Frimodt Nielsen a M. Kancheva, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

* Jednací jazyk: řečtina.

vydává toto

Usnesení

Právní rámec

Smlouva EU

- 1 Článek 3 odst. 4 SEU stanoví:

„Unie vytváří hospodářskou a měnovou unii, jejíž měnou je euro.“

Smlouva FEU

- 2 Článek 119 SFEU stanoví:

„1. Činnosti členských států a Unie ve smyslu článku 3 Smlouvy o Evropské unii zahrnují za podmínek stanovených Smlouvami zavedení hospodářské politiky, která je založena na úzké koordinaci hospodářských politik členských států, na vnitřním trhu a na vymezení společných cílů a která je prováděna v souladu se zásadou otevřeného tržního hospodářství s volnou soutěží.

2. Souběžně s tím zahrnují tyto činnosti za podmínek a v souladu s postupy stanovenými Smlouvami jednotnou měnu – euro, jakož i vymezení a provádění jednotné měnové a devizové politiky, jejímž prvořadým cílem je udržet cenovou stabilitu, a aniž je dotčen tento cíl, podporovat obecnou hospodářskou politiku v Unii v souladu se zásadou otevřeného tržního hospodářství s volnou soutěží.

3. Tyto činnosti členských států a Unie zahrnují dodržování následujících hlavních zásad: stabilní ceny, zdravé veřejné finance a měnové podmínky a trvale udržitelná platební bilance.“

- 3 Článek 126 SFEU stanoví postup při nadměrném schodku, jehož cílem je motivovat a v případě potřeby přimět členské státy ke snížení jejich případně zjištěného veřejného dluhu. Relevantní části tohoto článku znějí:

„1. Členské státy se vyvarují nadměrných schodků veřejných financí.

2. Komise sleduje vývoj rozpočtové situace a výši veřejného dluhu v členských státech, aby bylo možno zjistit závažné chyby. Zkoumá zejména dodržování rozpočtové kázně na základě těchto dvou kritérií:

- a) zda poměr plánovaného nebo skutečného schodku veřejných financí k hrubému domácímu produktu nepřekračuje referenční hodnotu, ledaže by:

- buď poměr podstatně a nepřetržitě klesal a dosáhl úrovně, která se blíží referenční hodnotě,
- nebo by překročení referenční hodnoty bylo pouze výjimečné a dočasné a poměr zůstával blízko k referenční hodnotě;

- b) zda poměr veřejného dluhu k hrubému domácímu produktu nepřekračuje referenční hodnotu, ledaže se poměr dostatečně snižuje a blíží se uspokojivým tempem k referenční hodnotě.

Referenční hodnoty jsou stanoveny v Protokolu o postupu při nadměrném schodku připojeném ke Smlouvám.

[...]

6. Rada na návrh Komise a po zvážení všech připomínek, které dotyčný členský stát případně učiní, rozhodne po celkovém zhodnocení, zda existuje nadměrný schodek.

7. Rozhodne-li Rada podle odstavce 6, že nadměrný schodek existuje, přijme bez zbytečného odkladu na doporučení Komise doporučení, která podá dotyčnému členskému státu, aby tento členský stát mohl ve stanovené lhůtě tuto situaci ukončit. S výhradou odstavce 8 nebudou tato doporučení zveřejněna.

8. Zjistí-li Rada, že ve stanovené lhůtě nebyla na její doporučení přijata žádná účinná opatření, může svá doporučení zveřejnit.

9. Nenásleduje-li členský stát ani poté doporučení Rady, může Rada rozhodnout o výzvě členskému státu, aby v určité lhůtě učinil opatření ke snížení schodku, která Rada považuje za nezbytná pro nápravu situace.

V takovém případě může Rada žádat dotyčný členský stát, aby podle zvláštního harmonogramu předkládal zprávy za účelem posouzení jeho úsilí o nápravu.

[...]

11. Pokud se členský stát nepodřídí rozhodnutí přijatému podle odstavce 9, může Rada rozhodnout, že použije nebo případně zesílí jedno nebo více z následujících opatření:

- požádá dotyčný členský stát, aby před vydáním obligací a jiných cenných papírů zveřejnil dodatečné informace, které Rada určí,
- vyzve Evropskou investiční banku, aby přehodnotila svou úvěrovou politiku vůči dotyčnému členskému státu,
- požádá dotyčný členský stát, aby uložil neúročný vklad v přiměřené výši u Unie, dokud nebude podle názoru Rady nadměrný schodek napraven,
- uloží pokuty v přiměřené výši.

Předseda Rady informuje Evropský parlament o přijatých rozhodnutích.

12. Rada zruší některá nebo všechna svá rozhodnutí nebo doporučení uvedená v odstavcích 6 až 9 a 11 v takovém rozsahu, v jakém bude napraven podle názoru Rady nadměrný schodek v dotyčném členském státě. Zveřejnila-li Rada předtím svá doporučení, učiní, jakmile bude zrušeno rozhodnutí podle odstavce 8, veřejně prohlášení, že nadměrný schodek v dotyčném členském státě již neexistuje.

13. Při přijímání rozhodnutí nebo doporučení uvedených v odstavcích 8, 9, 11 a 12 rozhoduje Rada na doporučení Komise.

[...]"

4 Článek 136 odst. 1 SFEU stanoví:

„1. K zajištění řádného fungování hospodářské a měnové unie a v souladu s příslušnými ustanoveními Smluv přijme Rada [...] opatření týkající se členských států, jejichž měnou je euro:

- a) k posílení koordinace jejich rozpočtové kázně a dohledu nad ní;

b) k vypracování směrů hospodářské politiky pro tyto státy, přičemž se dbá na to, aby byly slučitelné se směry přijímanými pro celou Unii a byl nad nimi zajištěn dohled.“

5 Článek 1 Protokolu č. 12 o postupu při nadměrném schodku, který je přílohou Smluv, stanoví:

„Referenční hodnoty uvedené v čl. 126 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie jsou:

- 3 % pro poměr plánovaného nebo skutečného schodku veřejných financí k hrubému domácímu produktu v tržních cenách,
- 60 % pro poměr veřejného dluhu k hrubému domácímu produktu v tržních cenách.“

Pakt o stabilitě a růstu

6 Evropská rada na svém zasedání v Amsterdamu (Nizozemsko) dne 17. června 1997 definovala právní rámec pro koordinaci vnitrostátních rozpočtových politik členských států účastnících se hospodářské a měnové unie. Tento rámec dostal formu Paktu o růstu a stabilitě, který je veden cílem zdravých veřejných financí, jakožto prostředku posilujícího podmínky pro stabilitu cen a silný udržitelný růst generující zaměstnanost [viz usnesení Evropské rady ze dne 17. června 1997 o paktu o stabilitě a růstu (Úř. věst. C 236, s. 1)].

7 Pakt o stabilitě a růstu je tvořen třemi následujícími texty: zaprvé usnesením uvedeným výše v bodě 6, zadruhé nařízením Rady (ES) č. 1466/97 ze dne 7. července 1997 o posílení dohledu nad stavy rozpočtů a nad hospodářskými politikami a o posílení koordinace hospodářských politik (Úř. věst. L 209, s. 1; Zvl. vyd. 10/01, s. 84) a zatřetí nařízením Rady (ES) č. 1467/97 ze dne 7. července 1997 o urychlení a vyjasnění postupu při nadměrném schodku (Úř. věst. L 209, s. 6; Zvl. vyd. 10/01, s. 89).

8 Článek 3 nařízení č. 1466/97, ve znění nařízení Rady (ES) č. 1055/2005 ze dne 27. června 2005 (Úř. věst. L 174, s. 1), stanoví členským státům, které přijaly jednotnou měnu, povinnost pravidelně předkládat Radě Evropské unie a Evropské komisi program stability, který obsahuje informace o jejich hospodářské politice.

9 Článek 3 odst. 2 písm. c) nařízení č. 1466/97 ve znění nařízení č. 1055/2005 stanoví, že program stability poskytuje:

„c) podrobné a kvantitativní vyhodnocení přijímaných nebo navrhovaných rozpočtových opatření a jiných opatření hospodářské politiky k dosažení cílů programu, obsahující podrobnou analýzu nákladů a přínosů významných strukturálních reforem přinášejících přímé dlouhodobé úspory nákladů, včetně úspor dosažených zvýšením potenciálního růstu[.]“

10 Článek 3 odst. 4 nařízení č. 1467/97 ve znění nařízení Rady (ES) č. 1056/2005 ze dne 27. června 2005 (Úř. věst. L 174, s. 5) zní:

„4. Doporučení Rady podané v souladu s čl. [126] odst. 7 [SFEU] stanoví nejvýše šestiměsíční lhůtu, během níž má dotyčný členský stát přijmout účinná opatření. Doporučení Rady také stanoví lhůtu pro odstranění nadměrného schodku, což by mělo být ukončeno v následujícím roce po jeho zjištění, pokud nenastanou zvláštní okolnosti. V doporučení Rada požaduje, aby členský stát dosáhl minimálního ročního zlepšení dosahujícího nejméně doporučené hodnoty 0,5 % HDP svého cyklicky očištěného salda, bez vlivu jednorázových a dočasných opatření, aby se zajistilo odstranění nadměrného schodku ve lhůtě, která je stanovena v doporučení.“

- 11 Článek 5 nařízení č. 1467/97 ve znění nařízení č. 1056/2005 stanoví:

„1. Případné rozhodnutí Rady vyzývající dotyčný členský stát, aby přijal opatření ke snížení nadměrného schodku podle čl. [126] odst. 9 [SFEU], se přijme do dvou měsíců od rozhodnutí Rady o tom, že nebyla přijata žádná účinná opatření podle čl. [126] odst. 8 [SFEU]. Ve výzvě Rada členský stát požádá, aby dosáhl minimálního ročního zlepšení představujícího nejméně doporučenou hodnotu 0,5 % HDP svého cyklicky očištěného salda, bez vlivu jednorázových a dočasných opatření, aby se zajistilo odstranění nadměrného schodku ve lhůtě, která je stanovena ve výzvě.

2. Pokud byla v souladu s výzvou přijata účinná opatření podle čl. [126] odst. 9 [SFEU] a pokud po přijetí výzvy nastanou nepředvídané nepříznivé hospodářské okolnosti mající zásadní negativní důsledky pro veřejné finance, může Rada na doporučení Komise rozhodnout o přijetí revidované výzvy podle čl. [126] odst. 9 [SFEU]. S ohledem na důležité faktory uvedené v čl. 2 odst. 3 tohoto nařízení může v této revidované výzvě zejména o jeden rok prodloužit lhůtu pro odstranění nadměrného schodku. Rada na základě hospodářských prognóz ve výzvě posoudí, zda existují nepředvídané nepříznivé hospodářské okolnosti mající zásadní negativní důsledky pro veřejné finance.“

Skutečnosti předcházející sporu

Řecká dluhová krize a mezivládní mechanismus finanční pomoci Řecké republiky

- 12 Řecká republika oznámila dne 21. října 2009 Eurostatu (Statistický úřad Evropské unie) statistické údaje, které revidovaly její deficit veřejných financí za rok 2008, jenž z 5,0 % hrubého domácího produktu (HDP) (hodnota oznámená Řeckou republikou v dubnu roku 2009) stoupl na 7,7 % HDP. Řecké orgány zároveň revidovaly poměr schodku země očekávaného pro rok 2009 a zvýšily jej z 3,7 % HDP (hodnota oznámená na jaře roku 2009) na 12,5 % HDP.
- 13 Tato revize hospodářských údajů vyvolala pochybnosti na trzích ohledně solventnosti země, což urychlilo krizi jejího veřejného dluhu. V prvních měsících roku 2010 chování investorů na trhu vedlo ke zvýšení úrokových sazeb řeckých obligací. Na konci dubna roku 2010 jedna z ratingových agentur snížila hodnocení řeckých obligací z kategorie BBB- na BB+, která je trhy považována za vysoce rizikový dluh.
- 14 S ohledem na skutečnost, že řecká dluhová krize hrozila tím, že bude mít dopad na ostatní země eurozóny a ohrozí stabilitu eurozóny jako celku, shodly se hlavy států a vlád členských zemí eurozóny na summitu Evropské rady dne 25. března 2010 na zavedení mezivládního mechanismu pomoci Řecké republiky spočívajícího v koordinovaných bilaterálních půjčkách s nezvýhodněnou úrokovou sazbou, tedy bez jakékoli podpory. Uvolňování půjček mělo podléhat přísným podmínkám a jeho zahájení se mělo uskutečnit v návaznosti na žádost Řecké republiky. Mechanismus pomoci rovněž zahrnoval významnou účast Mezinárodního měnového fondu (dále jen „MMF“).
- 15 Výše uvedený mezivládní mechanismus je založen na dvou nástrojích: zaprvé na „intercreditor agreement“ (dohoda věřitelů), jíž jsou smluvními stranami státy poskytující pomoc a která obsahuje zásadní pravidla koordinace mezi věřiteli pro poskytnutí půjček, a zadruhé na „loan facility agreement“ (dohoda o půjčce) mezi členskými státy eurozóny poskytujícími pomoc (jakož i německou veřejnou finanční entitou jednající na základě pokynů a záruky Spolkové republiky Německo) a Řeckou republikou a řeckou centrální bankou.
- 16 Řecká republika dne 23. dubna 2010 požádala o aktivaci výše uvedeného mezivládního mechanismu pomoci.

- 17 Členské státy eurozóny dne 2. května 2010 na základě výše uvedeného mechanismu pomoci souhlasily s poskytnutím částky 80 miliard eur Řecké republice v rámci schváleného finančního rámce ve výši 110 miliard eur poskytnutého společně s MMF.
- 18 Dne 3. května 2010 zástupci Řecké republiky a Komise – posledně uvedená jednala jménem členských států eurozóny – podepsali dokument nazvaný „Memorandum of Understanding“, který popisuje tříletý program vypracovaný řeckým ministerstvem financí ve spolupráci s Komisí, Evropskou centrální bankou a MMF, jehož cílem je zlepšení stavu řeckých veřejných financí a obnovení důvěry trhů s ohledem na situaci veřejných financí a řeckého hospodářství obecně. „Memorandum of Understanding“ je tvořeno třemi specifickými memorandy: „Memorandum of Economic and Financial Policies“, „Memorandum of Understanding on Specific Economic Policy Conditionality“ a „Technical Memorandum of Understanding“.
- 19 Dne 8. května 2010 byly podepsány výše uvedené dohody – dohoda věřitelů a dohoda o půjčce (viz výše bod 15).

Řízení o nadměrném schodku vedené proti Řecké republice

Postup předcházející přijetí napadených aktů

- 20 Dne 27. dubna 2009 Rada v souladu s čl. 104 odst. 6 ES (nyní čl. 126 odst. 6 SFEU) rozhodla, že v Řecku existuje nadměrný schodek, a adresovala Řecké republice doporučení k nápravě tohoto schodku nejpozději do roku 2010, v souladu s čl. 104 odst. 7 ES (nyní čl. 126 odst. 7 SFEU) a čl. 3 odst. 4 nařízení č. 1467/97. Rada rovněž stanovila, že Řecká republika musí do 27. října 2009 přijmout účinná opatření.
- 21 Rada dne 30. listopadu 2009 na základě čl. 126 odst. 8 SFEU konstatovala, že Řecká republika v odpovědi na doporučení ze dne 27. dubna 2007 nepřijala žádná účinná opatření.
- 22 Rada dne 16. února 2010 přijala na základě čl. 126 odst. 9 SFEU a článku 136 SFEU rozhodnutí 2010/182/EU o výzvě Řecku, aby učinilo opatření ke snížení schodku, která jsou považována za nezbytná pro nápravu situace nadměrného schodku (Úř. věst. L 83, s. 13).
- 23 Článek 1 odst. 1 rozhodnutí 2010/182 stanoví, že Řecká republika co nejrychleji a nejpozději do roku 2012 odstraní současný nadměrný schodek.
- 24 Článek 2 rozhodnutí 2010/182 stanoví řadu opatření k fiskální konsolidaci, která musí Řecká republika přijmout v zájmu nápravy nadměrného schodku, zejména opatření vyjmenovaná v programu stability předloženém tímto státem (viz body 8 a 9 výše).
- 25 Článek 5 rozhodnutí 2010/182 stanoví jako konečné datum pro přijetí účinných opatření Řeckou republikou 15. květen 2010.

Napadené akty

– Rozhodnutí 2010/320/EU

- 26 Rada dne 10. května 2010 přijala rozhodnutí 2010/320/EU určené Řecku s cílem posílit a prohloubit fiskální dohled a vyzvat Řecko, aby učinilo opatření ke snížení schodku, která jsou považována za nezbytná pro nápravu situace nadměrného schodku (Úř. věst. L 145, s. 6, oprava v Úř. věst. 2011, L 209, s. 63) (dále jen „základní akt“).

- 27 Právním základem základního aktu jsou čl. 126 odst. 9 SFEU a článek 136 SFEU.
- 28 V bodech 4 a 5 základního aktu je vysvětleno, že v Řecku došlo k nepředvídaným nepříznivým hospodářským okolnostem, které mají zásadní negativní důsledky pro veřejné finance, což odůvodňuje změnu obsahu původní výzvy učiněné dne 16. února 2010 rozhodnutím 2010/182 a přijetí revidované výzvy podle čl. 126 odst. 9 SFEU a článku 136 SFEU.
- 29 Bod 8 základního aktu odkazuje na mezivládní mechanismus finanční pomoci poskytnutý Řecké republice takto:
- „Kvůli velmi závažnému zhoršení finanční situace řecké vlády se členské státy eurozóny rozhodly poskytnout Řecku stabilizační podporu s cílem zajistit finanční stabilitu v eurozóně jako celku, ve spojení s mnohostrannou pomocí ze strany Mezinárodního měnového fondu. Podpora poskytovaná členskými státy eurozóny bude mít podobu souboru dvoustranných půjček, který koordinuje Komise. Věřitelé se rozhodli podmínit svou podporu tím, že Řecko bude naplňovat toto rozhodnutí. Zejména se očekává, že Řecko podle stanoveného harmonogramu uskuteční opatření obsažená v tomto rozhodnutí.“
- 30 Článek 1 základního aktu odkládá termín pro nápravu nadměrného schodku v Řecku na rok 2014 (namísto roku 2012, který byl stanoven v rozhodnutí 2010/182).
- 31 Článek 2 základního aktu stanoví, že Řecká republika v souladu s harmonogramem stanoveným v tomto článku přijme určitá opatření k fiskální konsolidaci určená k drastickému snížení veřejných výdajů a zvýšení státních příjmů, opatření určená k posílení rozpočtové kázně a dohledu na tuto kázeň, jakož i strukturální opatření určená zejména k obecnému zlepšení konkurenceschopnosti řeckého hospodářství.
- 32 Opatření uvedená v článku 2 základního aktu se týkají řady oblastí, zejména fiskální politiky, důchodového systému a důchodů, organizace veřejné správy a bankovního systému.
- 33 Článek 4 odst. 1 základního aktu stanoví Řecké republice povinnost předkládat Radě a Komisi čtvrtletně zprávy, v nichž uvede opatření přijatá za účelem naplňování tohoto rozhodnutí.
- 34 Podle čl. 4 odst. 2 písm. a) a b) základního aktu musí být ve výše uvedené zprávě obsaženy podrobné informace týkající se konkrétních opatření naplňujících základní akt provedených do data zprávy Řeckou republikou, včetně vyčíslení jejich rozpočtového dopadu, a dále konkrétní opatření plánovaná Řeckou republikou k naplnění základního aktu, která budou provedena po datu zprávy, spolu s harmonogramem jejich provedení a odhadem jejich rozpočtového dopadu.
- 35 Podle čl. 4 odst. 3 základního aktu Komise a Rada rozbořem výše uvedených zpráv posoudí, zda Řecká republika základní akt dodržuje. V rámci tohoto posouzení může Komise navrhnout opatření zajišťující, že bude dodržen postup korekce k nápravě nadměrného schodku stanovený základním aktem.
- 36 Článek 5 základního aktu stanoví, že nabývá účinku dnem oznámení.
- 37 Podle článku 6 je základní akt určen Řecké republice.

– Rozhodnutí 2010/486/EU

- 38 Rada dne 7. září 2010 přijala rozhodnutí 2010/486/EU, kterým se mění základní akt (Úř. věst. L 241, s. 12) (dále společně označované jako „napadené akty“). Právním základem rozhodnutí 2010/486 jsou rovněž čl. 126 odst. 9 SFEU a článek 16 SFEU a rozhodnutí je určeno Řecké republice.

- 39 Z bodů 5 až 8 odůvodnění rozhodnutí 2010/486 vyplývá, že po přijetí základního aktu musely být některé hospodářské odhady, na kterých byl tento akt založen, revidovány. Proto se jevílo jako vhodné změnit základní akt v řadě bodů a ponechat lhůtu pro nápravu nadměrného schodku stanovenou v tomto aktu.
- 40 Rozhodnutí 2010/486 zrušuje některá z opatření stanovených v základním aktu, doplňuje do něj další opatření a mění, upřesňuje nebo přepracovává znění některých opatření, která jsou v něm stanovena.
- 41 Rozhodnutí 2010/486 podle svého článku 2 nabývá účinku dnem oznámení.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 42 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 22. listopadu 2010 žalobci, Anotati Dioikisi Enoseon Dimosion Ypallilon (dále jen „ADEDY“), Spyridon Papaspyros a Ilias Iliopoulos, podali projednávanou žalobu.
- 43 Samostatným podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 3. března 2011 Rada vznesla námitku nepřípustnosti podle článku 114 jednacího řádu Tribunálu.
- 44 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 7. března 2011 Komise navrhla svůj vstup do tohoto řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Rady. Předseda prvního senátu Tribunálu tomuto návrhu vyhověl usnesením ze dne 27. června 2011.
- 45 Žalobci dne 29. dubna 2011 předložili kanceláři Tribunálu svá vyjádření k námitce nepřípustnosti vznesené Radou.
- 46 Komise dne 8. září 2011 předložila kanceláři Tribunálu spis vedlejšího účastníka řízení.
- 47 Žalobci dne 27. října 2011 předložili kanceláři Tribunálu vyjádření ke spisu vedlejšího účastníka řízení.
- 48 Žalobci ve své žalobě navrhují, aby Tribunál:
- prohlásil projednávanou žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
  - zrušil napadené akty;
  - uložil Radě náhradu nákladů řízení.
- 49 Rada navrhuje, aby Tribunál:
- žalobu odmítl jako zjevně nepřípustnou, pokud jde o napadené akty;
  - podpůrně žalobu odmítl jako zjevně nepřípustnou, pokud jde o základní akt;
  - uložil žalobcům náhradu nákladů řízení.
- 50 Komise navrhuje, aby Tribunál žalobu odmítl jako zjevně nepřípustnou.
- 51 Žalobci ve svých vyjádřeních k námitce nepřípustnosti navrhují, aby Tribunál zamítl námitku nepřípustnosti vznesenou Radou a aby Radě uložil náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 52 Požaduje-li to některý účastník řízení, může Tribunal na základě čl. 114 odst. 1 jednacího řádu vydat rozhodnutí o nepřipustnosti a nemusí se zabývat věcí samou. V souladu s odstavcem 3 téhož článku je tento návrh projednán ústně, nerozhodne-li Tribunal jinak.
- 53 V projednávaném případě pokládá Tribunal věc za dostatečně objasněnou k tomu, aby mohl rozhodnout o návrhu Rady na základě prozkoumání písemností ze spisu bez zahájení ústní části řízení.
- 54 Ze spisu vyplývá, že první ze žalobců, ADEDY, je řeckou odborovou konfederací, jejímiž členy jsou federace odborů pracovníků zaměstnaných ve veřejném sektoru právníky osobami veřejného práva a územně samosprávnými celky, kteří jsou k těmto entitám vázáni veřejnoprávními a soukromoprávními pracovními poměry. ADEDY podle žalobců ve stručnosti sdružuje všechny státní zaměstnance a zaměstnance právníků osob veřejného práva a zastupuje jejich zájmy.
- 55 Druhým a třetím žalobcem jsou státní zaměstnanci a zároveň prezident a generální tajemník ADEDY. Projednávanou žalobu podávají sami za sebe a jménem ADEDY.
- 56 Žalobci v žalobě napadeným aktům vytýkají, že obsahují řadu ustanovení, která se dotýkají finančních zájmů a pracovních podmínek řeckých státních zaměstnanců.
- 57 Rada podporovaná Komisí tvrdí, že žaloba je nepřipustná. Uvádí, že žaloba je nepřipustná z důvodu nedostatku aktivní legitimace žalobců ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU a omezuje svou argumentaci na otázku osobního dotčení žalobců napadenými akty, zatímco Komise zkoumá rovněž přípustnost žaloby z hlediska podmínky bezprostředního dotčení. Rada podporovaná Komisí podpůrně tvrdí, že žaloba je nepřipustná, pokud jde o základní akt, z důvodu, že byla podána opožděně.
- 58 Žalobci tvrdí, že jsou bezprostředně a osobně dotčeni napadenými akty. Kromě toho zpochybňují tezi podpůrně zastávanou Radou a Komisí, jež se týká nepřipustnosti žaloby, pokud jde o základní akt, z důvodu jejího opožděného podání. Konečně tvrdí, že v případě, že jejich žaloba bude prohlášena za nepřipustnou, budou zbaveni práva na účinnou soudní ochranu.
- 59 Nejprve je třeba zkoumat přípustnost žaloby týkající se napadených aktů s ohledem na aktivní legitimaci žalobců.

K aktivní legitimaci žalobců

- 60 Podle článku 263 čtvrtého pododstavce SFEU „[k]aždá fyzická nebo právnická osoba může [...] podat žalobu proti aktům, které jsou jí určeny nebo které se jí bezprostředně a osobně dotýkají, jakož i proti právním aktům s obecnou působností [nařizovacím aktům], které se jí bezprostředně dotýkají a nevyžadují přijetí prováděcích opatření“.
- 61 Toto ustanovení omezuje žaloby na neplatnost podané fyzickou nebo právnickou osobou na tři kategorie aktů: zaprvé akty, které jí jsou určeny, zadruhé akty, které se jí bezprostředně a osobně dotýkají, a zatřetí nařizovací akty, které se jí bezprostředně dotýkají a nevyžadují přijetí prováděcích opatření.
- 62 V projednávané věci je nesporné, že žalobci nejsou adresáty napadených aktů; žalobci však tvrdí, že jsou jimi bezprostředně a osobně dotčeni.
- 63 S ohledem na okolnosti projednávané věci je nejprve třeba posoudit kritérium bezprostředního dotčení žalobců, které je společné druhé a třetí kategorii aktů uvedených výše v článku 61.

- 64 Podle ustálené judikatury založené na čtvrtém pododstavci článku 230 ES platí, že podmínka, že fyzická nebo právnická osoba musí být bezprostředně dotčena rozhodnutím, které je předmětem žaloby, v zásadě vyžaduje splnění dvou kumulativních kritérií, tedy aby napadené opatření zaprvé přímo zakládalo následky pro právní postavení jednotlivce a zadruhé aby jeho adresátům pověřeným jeho provedením neponechávalo žádnou volnost uvážení, tj. aby toto provedení bylo čistě automatické povahy a vyplývalo výlučně z úpravy Evropské unie, aniž by bylo třeba použít další prostředkující pravidla (rozsudky Soudního dvora ze dne 22. března 2007, Regione Siciliana v. Komise, C-15/06, Sb. rozh. s. I-2591, s. 31; ze dne 10. září 2009 Komise v. Ente per le Ville Vesuviane a Ente per le Ville Vesuviane v. Komise, C-445/07 P a C-455/07 P, Sb. rozh. s. I-7993, bod 45, a usnesení Soudního dvora ze dne 15. září 2009, Município de Gondomar v. Komise, C-501/08 P, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 25).
- 65 Pokud se jedná o přezkum projednávané žaloby, podmínka bezprostředního dotčení stanovená čtvrtým pododstavcem čl. 263 SFEU nebyla změněna, a v důsledku toho je nutné konstatovat, že se tato judikatura uplatní rovněž v projednávané věci.
- 66 V projednávané věci je nutno uvést, že žalobci svými návrhovými žádáními navrhuji zrušení napadených aktů v plném rozsahu. V žalobě nicméně identifikují určitá ustanovení, která se týkají právního postavení státních zaměstnanců a která jim působí újmu, tedy především ADEDY jakožto odborové organizaci zastupující všechny státní zaměstnance a dále samotnému S. Papaspyrosovi a I. Iliopoulosovi jakožto státním zaměstnancům.
- 67 Žalobci tak v žalobě uvádějí, že utrpěná újma spočívá ve snížení velikonočních, letních a vánočních prémie a příplatků vyplácených státním zaměstnancům, které je stanoveno v čl. 2 odst. 1 písm. f) základního aktu, a dále ve zvýšení věku pro odchod do důchodu a snížení důchodů, které mají být vypláceny zaměstnancům, kteří v současnosti vykonávají funkci, jež vyplývá z transformace systému důchodů, která je stanovena v čl. 2 odst. 2 písm. b) základního aktu. Žalobci uvádějí jako utrpěnou újmu rovněž zhoršení fungování veřejných služeb vyplývající z omezení nahrazení státních zaměstnanců odcházejících do důchodu, jež je stanoveno v čl. 2 odst. 2 písm. a) základního aktu ve znění rozhodnutí 2010/486.
- 68 Proto je nutné nejprve zkoumat bezprostřední dotčení žalobců třemi výše uvedenými, jasně identifikovanými ustanoveními, která jim způsobila újmu, a dále jejich bezprostřední dotčení zbývajícími ustanoveními napadených aktů.

K bezprostřednímu dotčení žalobců ustanoveními čl. 2 odst. 1 písm. f) základního aktu, čl. 2 odst. 2 písm. b) základního aktu a čl. 2 odst. 2 písm. a) základního aktu ve znění rozhodnutí 2010/486

– Článek 2 odst. 1 písm. f) základního aktu

- 69 Článek 2 odst. 1 písm. f) základního aktu stanoví:

„1. Řecko přijme do konce června 2010 tato opatření:

[...]

f) snížení velikonočních, letních a vánočních prémie a příplatků vyplácených státním zaměstnancům, s cílem uspořit 1 500 milionů EUR za celý rok (1 100 milionů EUR za rok 2010)[.]“

- 70 Je třeba uvést, že toto ustanovení je vágní, jelikož nestanoví podrobnosti stanoveného snížení, způsob, kterým bude provedeno, a kategorie státních zaměstnanců, na které se bude vztahovat. Toto ustanovení však stanoví jasný cíl, kterého musí být dosaženo snížením prémie vyplácených státním zaměstnancům, tedy dosažení určité výše úspor za rok. Toto ustanovení tedy nebrání Řecké republice

zejména v tom, aby ze snížení prémie byly vyloučeny některé kategorie státních zaměstnanců za předpokladu, že bude dosaženo cíle úspor, které mají být provedeny. Z toho vyplývá, že toto ustanovení ponechává řeckým orgánům rozhodovací prostor pro to, aby stanovily veškeré podrobnosti snížení prémie prostřednictvím vnitrostátních prováděcích opatření, a teprve těmito posledně uvedenými opatřeními bude případně přímo dotčeno právní postavení žalobců. Právě obsah těchto opatření totiž určí, zda a v jakém rozsahu budou někteří ze žalobců vystaveni snížení prémie. Posledně uvedení mohou rovněž podat žalobu namířenou proti těmto vnitrostátním prováděcím opatřením k vnitrostátním soudům.

- 71 Žalobci se na podporu svých tvrzení, podle kterých jsou bezprostředně dotčeni ustanovením čl. 2 odst. 1 písm. f) základního aktu, dovolávají ustálené judikatury, podle které je dotyčná osoba bezprostředně dotčena předmětným aktem, pokud je možnost adresátů tohoto aktu nevyhovět takovému aktu čistě teoretická a o jejich vůli vyvodit z tohoto aktu příslušné důsledky není žádných pochyb (rozsudky Soudního dvora ze dne 17. ledna 1985, Piraiki-Patraiki a další v. Komise, Recueil, s. 207, body 8 až 10, a ze dne 5. května 1998, Dreyfus v. Komise, C-386/96 P, Recueil, s. I-2309, bod 44; rozsudek Tribunálu ze dne 15. září 1998, Oleifici Italiani a Fratelli Rubino v. Komise, T-54/96, Recueil, s. II-3377, bod 56). Žalobci v tomto ohledu v zásadě tvrdí, že Řecká republika nemůže napadeným aktům nevyhovět, jelikož dodržení těchto aktů je podmínkou pro poskytnutí finanční pomoci tomuto státu prostřednictvím mezivládního mechanismu, jak to potvrzuje zejména bod 8 odůvodnění základního aktu.
- 72 Tato argumentace nemůže obstát. Ze znění samotného čl. 2 odst. 1 písm. f) základního aktu totiž vyplývá, že toto ustanovení stanoví Řecké republice povinnost dosáhnout rozpočtového cíle, tedy úspory ve výši 1 500 milionů eur za rok (1 100 milionů eur v roce 2010) prostřednictvím snížení prémie vyplácených státním zaměstnancům. Toto ustanovení naproti tomu nestanoví podrobnosti tohoto snížení nebo kategorie státních zaměstnanců, které jím budou dotčeny, což jsou skutečnosti, jejichž posouzení je ponecháno na Řecké republice, jak bylo uvedeno výše v bodě 70.
- 73 Z toho vyplývá, že čl. 2 odst. 1 písm. f) základního aktu nemůže mít bezprostřední účinky na právní postavení žalobců a že v rámci jeho provedení mají řecké orgány významný rozhodovací prostor. Je tedy třeba dospět k závěru, že toto ustanovení se žalobců bezprostředně nedotýká ve smyslu čtvrtého pododstavce článku 263 SFEU.

– Článek 2 odst. 2 písm. b) základního aktu

- 74 Článek 2 odst. 2 písm. b) základního aktu stanoví Řecké republice povinnost, aby do konce září 2010 přijala zákon o reformě důchodového systému s cílem zajistit jeho střednědobou a dlouhodobou udržitelnost. Toto ustanovení rovněž definuje základní obsahové rysy tohoto zákona. Toto ustanovení především stanoví, že uvedený zákon musí zavést zákonnou věkovou hranici 65 let pro odchod do starobního důchodu; sloučení stávajících penzijních fondů do tří fondů; snížení horní hranice důchodů; postupné navýšení minimální příspěvkové doby pro získání nároku na plný důchod a zavedení přísnějších podmínek pro přiznání invalidního důchodu. Konečně je v něm uvedeno, že provedení tohoto zákona by v průběhu následujících desetiletí mělo snížit předpokládané zvyšování poměru výdajů na důchody k HDP pod průměr eurozóny a v období let 2010–2060 omezí zvyšování výdajů veřejného sektoru na důchody pod hranici 2,5 % HDP.
- 75 Je třeba konstatovat, že čl. 2 odst. 2 písm. b) základního aktu byl zrušen čl. 1 odst. 2 rozhodnutí 2010/486. Při neexistenci jakýchkoliv tvrzení žalobců, že na ně zrušené ustanovení mělo škodlivé účinky právě po dobu své účinnosti, tedy v období od oznámení základního aktu Řecké republice do data, kdy bylo Řecké republice oznámeno rozhodnutí 2010/486, je třeba dojít k závěru, že je zbytečné, aby se žalobci dovolávali čl. 2 odst. 2 písm. b) základního aktu za účelem prokázání své aktivní legitimace ve vztahu k uvedenému aktu.

76 Toto ustanovení se každopádně v období své účinnosti žalobců bezprostředně nedotýkalo. Ze znění tohoto ustanovení totiž vyplývá, že ke svému provedení vyžadovalo přijetí vnitrostátního zákona. Stanovilo cíl, kterého muselo být dosaženo, tedy životaschopnost řeckého důchodového systému, a obecně definovalo některá opatření, která zákon musel stanovit. Toto ustanovení, především vzhledem ke své rozsáhlosti – jelikož se netýkalo pouze státních zaměstnanců, nýbrž všech zaměstnanců soukromého i veřejného sektoru, kteří odcházejí do důchodu – nebylo určeno k tomu, aby tvořilo úplnou a samu o sobě postačující právní úpravu systému řeckých důchodů, jež nepotřebuje provádějící opatření a jejíž provedení má čistě automatickou povahu, která vyplývá z tohoto jediného ustanovení. Z toho vyplývá, že čl. 2 odst. 2 písm. b) základního aktu ponechával řeckým orgánům velmi významný prostor pro uvážení, aby definovaly obsah zákona, který musí provést, za předpokladu, že zajistí střednědobou a dlouhodobou životaschopnost řeckého důchodového systému. Proto by to byl tento zákon, který by se případně bezprostředně dotýkal právního postavení žalobců. Z toho vyplývá, že se čl. 2 odst. 2 písm. b) základního aktu žalobců bezprostředně nedotýká ve smyslu čtvrtého pododstavce článku 263 SFEU.

– Článek 2 odst. 2 písm. a) základního aktu ve znění rozhodnutí 2010/486

77 Článek 2 odst. 2 písm. a) základního aktu ve znění rozhodnutí 2010/486 stanoví:

„Řecko přijme do konce září 2010 tato opatření:

a) [...] nahrazení pouze 20 % zaměstnanců ve veřejném sektoru (ústřední vládní instituce, místní vládní instituce, fondy sociálního zabezpečení, státní podniky, státní agentury a další veřejné instituce), kteří odcházejí do důchodu [...].“

78 Článek 2 odst. 2 písm. a) základního aktu ve znění rozhodnutí 2010/486 se bezprostředně nedotýká žalobců, jelikož představuje obecné opatření k organizování a řízení veřejné správy, které se bezprostředně nedotýká jejich právního postavení. Pokud toto ustanovení vyvolalo zhoršení fungování veřejných služeb a poškození pracovních podmínek žalobců, jak posledně uvedení tvrdí, jedná se o okolnost, která se nedotýká jejich právního postavení, nýbrž pouze jejich faktického postavení (v tomto smyslu viz usnesení Tribunálu ze dne 21. května 2010, ICO Services v. Parlament a Rada, T-441/08, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 62 a citovaná judikatura).

79 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba dojít k závěru, že žádné ze tří ustanovení napadených aktů jasně identifikovaných žalobci se jich bezprostředně nedotýká ve smyslu čtvrtého pododstavce článku 263 SFEU.

K bezprostřednímu dotčení žalobců ostatními ustanoveními napadených aktů

80 Pokud jde o projednávanou žalobu, zbývající ustanovení napadených aktů stanoví, že Řecká republika přijme určitá opatření k fiskální konsolidaci, opatření určená k posílení rozpočtové kázně a dohledu nad ní, jakož i opatření strukturální povahy určená především ke zlepšení konkurenceschopnosti řeckého hospodářství obecně, jejichž konečným cílem je snížení nadměrného schodku veřejných financí země.

81 Mezi těmito zbývajících ustanoveními jsou ustanovení, která se obecně týkají státních zaměstnanců, přičemž žalobci se v žalobě omezili na jejich citování, aniž konkrétně vysvětlili, jak se jich bezprostředně dotýkají a obecně jak poškozují státní zaměstnance.

82 Tribunál příkladmo uvádí, že žalobci citovali čl. 2 odst. 1 písm. b) základního aktu, který stanoví, že Řecká republika do konce června 2010 přijme zákon, který zruší v daňovém systému všechny výjimky a ustanovení o autonomním zdanění, včetně příjmu ze zvláštních příplatků vyplácených státním zaměstnancům; čl. 2 odst. 5 písm. a) základního aktu, který stanoví, že Řecká republika do konce

června 2010 přijme zjednodušenou a jednotnou mzdovou tabulku pro veřejný sektor, která zajistí, aby platy odrážely produktivitu a svěřené úkoly; čl. 2 odst. 3 písm. m) základního aktu, který byl zaveden rozhodnutím 2010/486, jenž stanoví, že Řecká republika do konce prosince 2010 stanoví zákon akt znemožňující místním vládním institucím dosahovat rozpočtových schodků alespoň do roku 2014, a konečně čl. 2 odst. 5 písm. e) základního aktu, který byl zaveden rozhodnutím 2010/486, jenž stanoví, že řecké orgány do června 2011 provedou revizi fungování doplňkových/pomocných veřejných důchodových systémů s cílem stabilizovat náklady a zajistit jejich rozpočtovou neutralitu.

- 83 Pokud jde o výše uvedená ustanovení a obecně o všechna zbývající ustanovení napadených aktů, je třeba učinit dvě konstatování.
- 84 Zaprvé všechna ustanovení s ohledem na svou rozsáhlost vyžadují vnitrostátní prováděcí opatření, která blíže určí jejich obsah. V rámci tohoto provedení mají řecké orgány významný prostor pro uvážení za předpokladu, že bude dodržen konečný cíl snížení nadměrného schodku. Právního postavení žalobců se případně přímo dotknou až tato vnitrostátní opatření.
- 85 Zadruhé, pokud jde o případné negativní důsledky, které tato ustanovení mohou mít pro žalobce a obecně pro státní zaměstnance jakožto členy ADEDY na úrovni hospodářské nebo na úrovni pracovních podmínek, je třeba uvést, že se netýkají jejich právního postavení, nýbrž jejich faktického postavení (viz bod 78 výše).
- 86 Proto je při neexistenci konkrétnější argumentace žalobců nutné dojít k závěru, že zbývající ustanovení napadených aktů se žalobců bezprostředně nedotýkají ve smyslu čtvrtého pododstavce článku 263 SFEU.
- 87 Z výše uvedeného vyplývá, že žalobci nejsou napadenými akty bezprostředně dotčeni.
- 88 Je tedy třeba dojít k závěru, že žalobci nesplňují jednu z podmínek přípustnosti stanovených ve čtvrtém pododstavci článku 263 SFEU, tedy podmínku bezprostředního dotčení, která je společná žalobám podaným proti druhé a třetí kategorii aktů uvedených v tomto ustanovení (viz výše bod 61), takže není nutné zkoumat otázku, zda jsou žalobci osobně dotčeni napadenými akty či zda jsou napadené akty nařizovacími akty ve smyslu výše uvedeného ustanovení (v tomto smyslu viz usnesení Tribunálu ze dne 15. června 2011, Ax v. Rada, T-259/10, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 25).

K účinné soudní ochraně žalobců

- 89 Pokud jde o tvrzení žalobců, podle kterého budou zbaveni práva na účinnou soudní ochranu, bude-li jejich žaloba prohlášena za nepřípustnou, je třeba uvést, jak to již bylo konstatováno v ustálené judikatuře, že Smlouva články 263 SFEU a 277 SFEU a dále článkem 267 SFEU stanoví úplný systém procesních prostředků a řízení určený k zajištění přezkumu legality aktů orgánů unijním soudem. V tomto systému mají fyzické nebo právnické osoby, které nemohou z důvodu podmínek přípustnosti uvedených v článku 263 SFEU napadnout takové unijní akty, jako jsou akty dotčené v projednávané věci, možnost dovolávat se zejména neplatnosti těchto aktů před vnitrostátními soudy a přimět vnitrostátní soudy, které nejsou příslušné k rozhodnutí o neplatnosti těchto aktů, k podání předběžných otázek v tomto ohledu k Soudnímu dvoru (v tomto smyslu viz rozsudky Soudního dvora ze dne 25. července 2002, *Unión de Pequeños Agricultores v. Rada*, C-50/00 P, Recueil, s. I-6677, bod 40; ze dne 1. dubna 2004, *Komise v. Jégo-Quéré*, C-263/02 P, Recueil, s. I-3425, bod 30, a ze dne 23. dubna 2009, *Sahlstedt a další v. Komise*, C-362/06 P, Sb. rozh. s. I-2903, bod 43).
- 90 V projednávané věci tak žalobci s ohledem na skutečnost, že napadené akty vyžadují přijetí prováděcích opatření Řeckou republikou, mají možnost napadnout tato aplikační opatření před vnitrostátním soudem a v kontextu takového sporu uplatňovat neplatnost napadených aktů a tím přimět vnitrostátní soud k podání předběžné otázky k Soudnímu dvoru.

- 91 Žalobci za účelem odůvodnění svého tvrzení, podle kterého byli zbaveni svého práva na účinnou soudní ochranu, uvádějí zdlouhavost řízení před řeckými správními soudy a skutečnost, že odmítnutí jejich žaloby Tribunálem jako nepřipustné by napadeným aktům přiznalo domněnku legality.
- 92 Tyto argumenty nemohou obstát.
- 93 Z judikatury vyplývá, že přípustnost žaloby na neplatnost u unijního soudu nemůže záviset na otázce existence procesních prostředků před vnitrostátním soudem umožňujících přezkum legality aktu, jehož zrušení je požadováno (viz usnesení Tribunálu ze dne 28. listopadu 2005, EEB a další v. Komise, T-94/04, Sb. rozh. s. I-4919, bod 63 a citovaná judikatura). *A fortiori* platí, že přípustnost žaloby k unijnímu soudu nemůže záviset na údajné zdlouhavosti vnitrostátních řízení. V tomto ohledu je ostatně třeba zmínit, že čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU stanoví, že členským státům přísluší, aby stanovily prostředky nezbytné k zajištění účinné právní ochrany v oblastech upravených právem Unie.
- 94 Odmítnutí projednávané žaloby jako nepřipustné pro vnitrostátní soud nevytváří žádný precedent ve věci samé.
- 95 Z výše uvedených úvah vyplývá, že tvrzení žalobců, podle kterých případné odmítnutí jejich žaloby Tribunálem jako nepřipustné bude představovat zásah do jejich práva na účinnou soudní ochranu, musí být odmítnuto.
- 96 Konečně je třeba odmítnout tvrzení žalobců, podle kterého musí být žaloba přezkoumána ve věci samé, jelikož vady napadených aktů jsou natolik závažné, že otřásají důvěrou občanů v unijní orgány. Unijní soud totiž nemůže ponechat bez povšimnutí pravidla o přípustnosti žaloby na neplatnost stanovená v článku 263 SFEU.
- 97 S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti je třeba prohlásit projednávanou žalobu za nepřipustnou. Není tedy nutné rozhodnout o námitce nepřipustnosti podpůrně vznesené Radou, která se týká opožděného podání žaloby, pokud jde o základní akt.

K nákladům řízení

- 98 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Rada požadovala náhradu nákladů řízení a žalobci neměli ve věci úspěch, je důvodné jim uložit náhradu nákladů řízení.
- 99 Podle čl. 87 odst. 4 prvního pododstavce téhož řádu orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, ponese vlastní náklady řízení. Komise tedy ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (první senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se odmítá.**
- 2) **Anotati Dioikisi Enoseon Dimosion Ypallilon (ADEDY), Spyridon Papaspyros a Ilias Iliopoulos ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.**
- 3) **Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.**

V Lucemburku dne 27. listopadu 2012.

Vedoucí soudní kanceláře

E. Coulon

Předseda

J. Azizi

Obsah

Právní rámec.....	2
Smlouva EU	2
Smlouva FEU	2
Pakt o stabilitě a růstu	4
Skutečnosti předcházející sporu	5
Řecká dluhová krize a mezivládní mechanismus finanční pomoci Řecké republiky	5
Řízení o nadměrném schodku vedené proti Řecké republice	6
Postup předcházející přijetí napadených aktů	6
Napadené akty	6
– Rozhodnutí 2010/320/EU	6
– Rozhodnutí 2010/486/EU	7
Řízení a návrhová žádání účastníků řízení	8
Právní otázky	9
K aktivní legitimaci žalobců	9
K bezprostřednímu dotčení žalobců ustanoveními čl. 2 odst. 1 písm. f) základního aktu, čl. 2 odst. 2 písm. b) základního aktu a čl. 2 odst. 2 písm. a) základního aktu ve znění rozhodnutí 2010/486	10
– Článek 2 odst. 1 písm. f) základního aktu	10
– Článek 2 odst. 2 písm. b) základního aktu	11
– Článek 2 odst. 2 písm. a) základního aktu ve znění rozhodnutí 2010/486	12
K bezprostřednímu dotčení žalobců ostatními ustanoveními napadených aktů	12
K účinné soudní ochraně žalobců	13
K nákladům řízení	14